

Magyar Nemzet

1959. okt. 9.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Sz. I. f. b. é.

Cím:

Két zenekari est

George Georgescu és Fischer Annie a Rádiózenekarral

Osztályozás

Tárgy

78 (064.5)

Hely

Georgescu George

Idő

"1959"

lyszám

A Budapesti Zenei Hetek ünnepi időszakához csatlakozott a Rádió Szimfonikus Zenekarnak szerdai estje a Zeneakadémián. Ez alkalommal George Georgescu és Fischer Annie neve fémjelzte az eseményt.

Kiváló román vendégkarnagyunk rövid idő alatt másodszor szerepelt a Zeneakadémia dobogóján. Wagner Mesterdalnokok előjátékának interpretálásával némi meglepetést szerzett a hallgatóságok: a szokott, serkentő tempótól eltérően kényelmes és lassusodró folyamként hömpölygette a Meistersinger-előjátékot. Bizonyos, hogy szép részletek, kidolgozott partitúralapok jellemezték ezt a muzsikálást, de a Mesterdalnokok zenéjének primér lelkesültsége, ittasultsága, magávalragadó ifjú heve kimaradt a tolmácsolásból.

A szenvedélyes muzsikáló kedv, a villamos feszültség Brahms B-dúr zongoraversenyében jelentkezett. Fischer Annie most is élményszerűen

játszott. Jól ismert, nagy erejű Brahms-értelmezését, amely egy romantikus élet lüktető ritmusait és forró áradásait a mai ember világcépébe ágyazza be, hálásan fogadta a közönség. A zenekar, nyilván a próbák elégtelensége miatt, nem volt eszményi kapcsolatban a szolistával.

Beethoven VII. szimfóniájában megtalálhattuk George

Georgescu karmesteri művészetének azokat a vonásait, amelyek hosszú életpályája során lehiggadt, nemesen megértelt zenei ábrázolóstílust jeleznek; a tempóvételeit is friss áram hatotta át, különösen a záró *Allegro con brio* tétel alaposan meghajszolt ritmusában éreztük a ma is még fellángoló tüzet.

Sz. I.

A MÁV Szimfonikusok a Zeneakadémián

A MÁV Szimfonikus Zenekar igen változatos műsorral indította el évadjának első hangversenyét. Haydn B-dúr szimfóniája, Purcell Chaconne-ja mellett Bartók III. Zongoraversenyét és Vaughan-Williams IV. szimfóniájának bemutató előadását tűzték műsorra Harry Newstone angol karmester vezényletével.

A III. Zongoraverseny Bartók utolsó alkotása, melyet 1945 nyarán a halállal versenytfutva komponált, de a gyilkos betegség szorításának súlya alatt olyan mű született, mely derűsen bizakodó őszinte emberi hangjával és tiszta harmóniáival olyan magasságokba emeli szerzőjét, ahová csak a zene génuszai, Bach, Mozart és Beethoven emelkedhettek. Hangja a megbékélést és megnyugvást árasztja, a menekülés vad zabolátlanságát megszólaltató néhány korábbi művével szemben. Éneklő dallamait hol lágy lírai, hol szenvedélyesen viharzó keretek közé illeszti. A zongoraversenyt a fiatal Gabos

Gábor tolmácsolta, nagyszerűen megcsillogatva a mű minden szépségét.

Ralph Vaughan-Williams nevét, az újkori angol zeneszerzős jelentékeny alakját a magyar közönség eddig kevésbé ismerhette. A szerző, akinek újszerű polifóniában gazdag zenei anyagát a XVI-XVII. századi angol mesterek és az angol népzene alakította, kétségtelen, hogy nemes törekvésű, érett kifejezésmódig jutott el. De a briliáns hangszerelés és tömör hangzás mögött a stílusok néha szinte bántó keveredésébe ütköztünk. A preklasszikus, romantikus légság szélesívű melódikája váltakozott a teljesen modern hangszínekkel, súrlódó diszsonanciákkal.

Harry Newstone karmester fölüeny mestersebbi tudással, rendkívüli pontossággal és stílushűséggel irányította a kitűnő formában muzsikáló, nehéz feladatot vállaló MÁV szimfonikus zenekart.

f. b. é.